Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26594
Copyright: Admont, Benediktinerstift

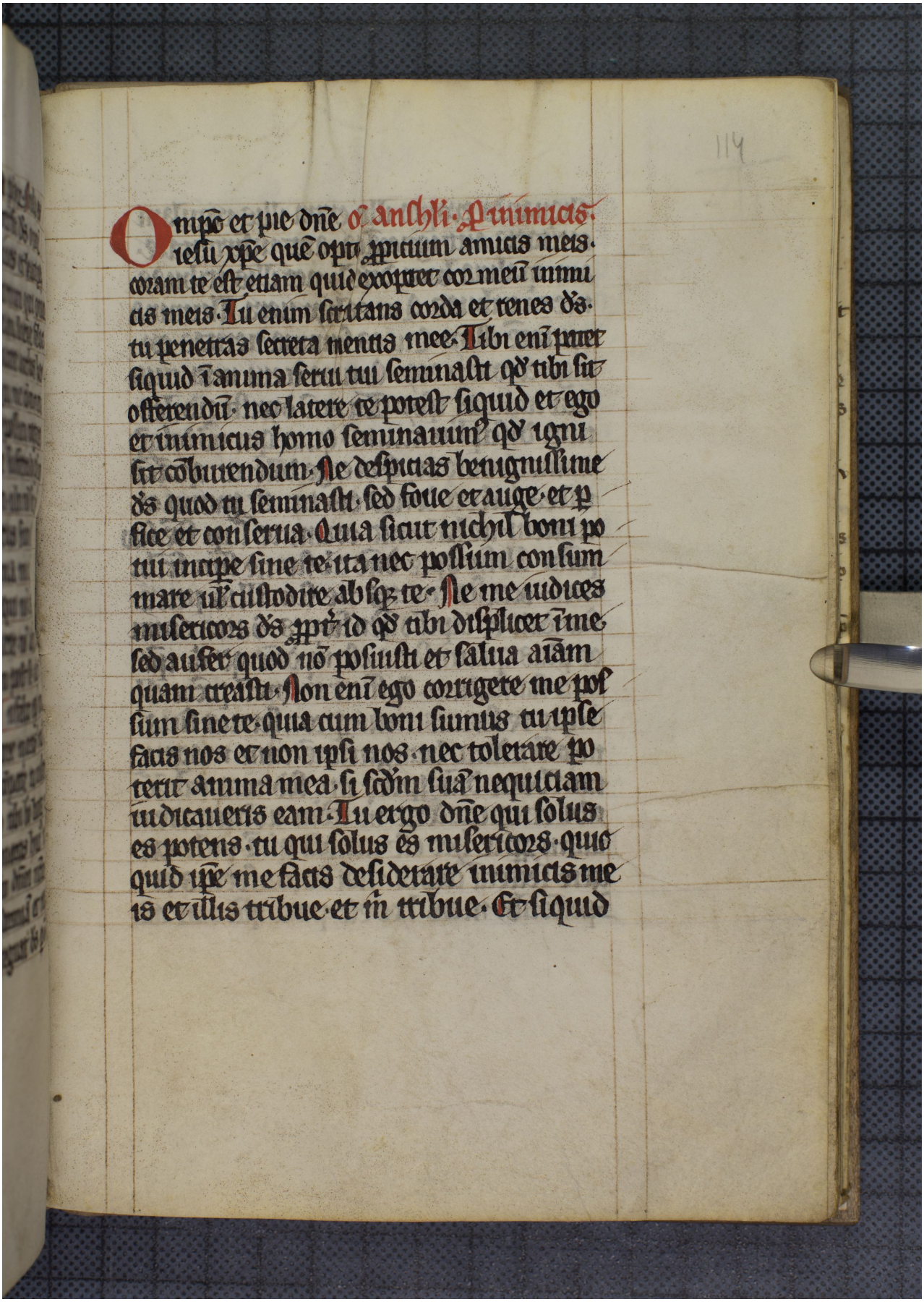

114

Omp̃o et pie dn̄e o anchli. Inimicis.
iesu xp̄e quē opt̄ ꝓpicium amicis meis.
coram te est etiam quid exoptet cor meū inimi
cis meis. Tu enim scrutans corda et renes ds.
tu penetras secreta mentis mee. Tibi enī patet
siquid ī anima serui tui seminasti qd̄ tibi sit
offerendū. nec latere te potest siquid et ego
et inimicus homo seminauim qd̄ igni
sit cōburendum. Ne despicias benignissime
ds quod tu seminasti. sed foue et auge. et p
fice et conserua. Quia sicut nichil boni po
tui incipere sine te. ita nec possum consum
mare uel custodire absq̄ te. Ne me iudices
misericors ds ꝓpt̄ id qd̄ tibi displicet īme
sed aufer quod nō posuisti et salua aiam
quam creasti. Non enī ego corrigere me pos
sum sine te. quia cum boni sumus tu ipse
facis nos et non ipsi nos. nec tolerare po
terit anima mea. si sēdm suā nequiciam
iudicaueris eam. Tu ergo dn̄e qui solus
es potens. tu qui solus es misericors. quo
quid ipse me facis desiderare inimicis me
is et illis tribue. et in tribue. Et siquid